

PRIVATE MEMBERS' BUSINESS—BILLS

MYSORE IRRIGATION (AMENDMENT) BILL 1970—*Motion to Consider.*

MR. SPEAKER:—Next item Private Members Bills for consideration Sri Nanje Gowda is absent.

Next, Hon. Member Sri Nagappa to move the Bill standing in his name.

Sri M. NAGAPPA (Raichur):—Sir, I beg to move:—

“That the Mysore Irrigation (Amendment) Bill, 1970 be taken into consideration.”

MR. SPEAKER:—Motion moved.—

“That the Mysore Irrigation (Amendment) Bill, 1970, be taken into consideration.”

† ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ:—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ೧೯೬೫ನೇ ಇವಸಯ ಮೈಸೂರು ಇರಿಗೇಷನ್ ಬಿಲ್ ಪಾಸಾದಾಗ ೨೦ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ ಮತ್ತು ೩೨ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಆಗಿಲ್ಲ. ಸೆಕ್ಷನ್ ೨೨ ಸಬ್‌ಸೆಕ್ಷನ್ ೫ ರಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

Section 28 (5) of the Mysore Irrigation Act, 1965 reads as follows.

“28 (5) If any person uses water from an irrigation work without obtaining the permission required under this Section, he shall in addition to any penalty he incurs under this Act for such unauthorised use of water be liable to pay water rate at such rate as may be determined by the prescribed officer not being less than ten times and not exceeding thirty times the rate he would otherwise have been required to pay, had he applied for and obtained the permission.”

ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲು ಇರತಕ್ಕ ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ನೀರು ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ದಂಡ ವಿಧಿಸತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಈ ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ತರಹ ಅಪೀಲು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೂ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ.

sub-section (4) of Section 32 reads thus.—

“In all cases in which the person who has sown or grown any unauthorised crop or allowed any land to be grown or sown with such unauthorised crop cannot be found, the holder of the land in addition to such other person concerned, shall be liable for contravening the provisions of this Section.”

ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 21 (3) ಮತ್ತು ಸೆಕ್ಷನ್ 22 (4) ರ ಪ್ರಕಾರ ಆರ್ಟರ್ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರ ವಿರುದ್ಧ ಅಪೀಲು ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಡಿವಿಜನ್‌ಲ್ ಕಮೀಷನರು ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಅನ್ನು ಕಾಲ್‌ಫಾರ್ ಮಾಡಬಹುದು, ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಾಗಲೀ, ಇರಿಗೇಷನ್ ಆಫೀಸರಾಗಲೀ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಕರೆಸಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ನಂತರ ಅವರು ತಮಗೆ ತೋಚಿದಂತಹ ಆರ್ಟರನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು,

Section 65 reads thus.—

"65. Appeals against order under the Act.—Any person aggrieved by an order of an Irrigation Officer under Section 12 or 24 may within thirty days from the date of communication of the order, prefer an appeal to the Deputy Commissioner of the district."

ಎಂದು ಇದೆ. ಈಗ ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಎಂಥಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೀರು ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ 31 ಪಟ್ಟಿ ದಂಡ ವಿಧಿಸಬೇಕು. ೧೦ ಪಟ್ಟಿ ದಂಡ ವಿಧಿಸಬೇಕು ಎಂದು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿಯಮಾವಳಿಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೆ 31 ಪಟ್ಟಿ ದಂಡ ಹಾಕಬೇಕು, ಯಾರಿಗೆ ೧೦ ಪಟ್ಟಿ ದಂಡ ಹಾಕಬೇಕು, ಮತ್ತು ಪರಮಾವಧಿ ಯಾರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ದಂಡಹಾಕಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ೧೯೬೯ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಆಕ್ಟ್ ಅಮೆಂಡ್ ಮಾಡಿ ಸೆಕ್ಷನ್ 22 ಕೂಡ ಅಮೆಂಡ್ ಆಗಿದೆ, ಸೆಕ್ಷನ್ ಸಬ್‌ಕ್ಲಾಜ್ ೪ ಅನ್ನು ಕಂಪ್ಲೀಟಾಗಿ ರೀಕ್ಯಾಸ್ ಮಾಡಿ ಹೊಸ ಸೆಕ್ಷನ್ ಆಡ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ—

Sub-section (4) of Section 32 has been completely recasted and a new sub-section has been inserted in the Amendment i. e., Mysore Irrigation (Amendment) Act, 1968 Mysore Act No. 12 of 1969. The amended Section 32(4) reads as follows:—

"32.(4) In all cases in which the person who has sown or grown any unauthorised crop or allowed any land to be grown or sown with such unauthorised crop cannot be found, the holder of the land, in addition to such other person concerned, shall—

(a) be liable for contravening the provisions of this section; and

(b) also be liable to pay such water rates, as may be determined by the Irrigation Officer, not being less than five times and not exceeding ten times the water rate which he would otherwise have been required to pay:

Provided that if no water is utilised either directly or indirectly from the irrigation work for growing any crop, the provisions of sub-sections (3) and (4) shall not be applicable."

ಈ ಸೆಕ್ಷನ್ 22(4)ನ್ನು ನೋಡಿದ ನಂತರ ಸೆಕ್ಷನ್ 21ರಲ್ಲಿ ೬೦ ಪಟ್ಟಿ ದಂಡ ಹಾಕತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಇನ್ನು ಸೆಕ್ಷನ್ 22 ಸಬ್ ಸೆಕ್ಷನ್ (2)ರಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ:

The water rate leviable for the use of water for temporary cultivation under sub-sections (1) and (2) shall be twice the water rate when such rate is levied separately on the land or in other cases twice the difference between dry assessment of the land and the wet assessment of the neighbouring wet lands.

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ)

ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ಪಟ್ಟು ವಾಟರ್ ರೇಟ್ ಹಾಕಿದರೆ, ಸೆಕ್ಷನ್ ೩೨ರ ಪ್ರಕಾರ “ನಾಟ್ ಎಕ್ಸೀಡಿಂಗ್ ೧೦ ಟೈಂಸ್” ಎಂದು ದಂಡ ಹಾಕತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರ ಇದೆ. ಆದರೆ ದಂಡ ಹಾಕತಕ್ಕದ್ದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ಶಕ್ತಿ, ಅಧಿಕಾರ ರೈತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅವನ್ನು ೫,೪,೧೦ ಟೈಂಸ್ ಯಾಕೆ ದಂಡ ಹಾಕಿದ್ದೀರೆಂದು ಕೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬದಲು ಮೊದಲನೆಯ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದವನಿಗೆ, ೫ ಪಟ್ಟು, ಎರಡನೇ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದವನಿಗೆ ೬ ಪಟ್ಟು ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಹಾಕಬಹುದು ಎಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇವತ್ತು ಇವರಿಗೆ ಅನ್‌ಲಿಮಿಟೆಡ್ ಪವರ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟು ಆದರೆ ಮೇಲೆ ಅಪೀಲ್ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಪವರ್ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ.

Even the Constitution says that delegated powers must be guided by law.

ನೀವು ಇವತ್ತು ಪೂರ್ವಿಯಾಗಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪವರ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟು ೬ ರಿಂದ ೧೦ರ ವರೆಗೆ ದಂಡ ಹಾಕಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಹೇಗೆ? ಸೆಕ್ಷನ್ ೨೨(೩) ಮತ್ತು (೪)ರಲ್ಲಿ ೧೦ ಟೈಂಸ್ ಆಫ್ ದಿ ವಾಟರ್ ರೇಟ್, ಅಥವಾ ಅತೀ ಹೆಚ್ಚು ಅಂದರೆ ೩೦ ಟೈಂಸ್ ಅಥವಾ ೬೦ ಟೈಂಸ್ ಕೂಡ ಹಾಕಬಹುದು. ಸೆಕ್ಷನ್ ೨೨ (೫)ರಲ್ಲಿ ನಾಟ್ ಲೆಸ್ ದನ್ ೧೦ ಟೈಂಸ್ ನಾಟ್ ಎಕ್ಸೀಡಿಂಗ್ ೩೦ ಟೈಂಸ್ ಎಂದು ಇದೆ:

28 (5) If any person use water from an irrigation work without obtaining the permission required under this section, he shall in addition to any penalty he incurs under this Act for such Act for such unauthorised use of water be liable to pay water rate at such rate as may be determined by the prescribed officer not being less than ten times and not exceeding thirty times the rate he would otherwise have been required to pay, had he applied for and obtained the permission.”

ಅಂದರೆ ಯಾವ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆಗ್ಯುಲೇಷನ್ ಆಗಿಲ್ಲ ಅಂಥ ಕಡೆ ನೀರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ, ಸಾಧಾರಣ ೧೦ ರಿಂದ ೩೦ರ ವರೆಗೆ ದಂಡ ಹಾಕಬಹುದು. ೬೦ ಟೈಂಸ್ ಲೆವಿ ಹಾಕತಕ್ಕ ನಿರ್ದಿಷ್ಟನಮನ್ನು ನಾನು ಕೋಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ಸಬ್ ಸೆಕ್ಷನ್ (೩)ರಲ್ಲಿ ಡಬಲ್ ದಿ ರೇಟ್ ಮಾಡಿ ಅಂದರೆ, ೩೦ರ ೨ ಪಟ್ಟು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಚಾಲೇಂಜ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ ೨೨ ಮತ್ತು ಸೆಕ್ಷನ್ ೩೨ (೪)ರಲ್ಲಿಯೂ, ಯಾವ ದಂಡವನ್ನು ಹಾಕುತ್ತೀರಿ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ರೈಟ್ ಆಫ್ ಅಪೀಲ್ ಕೊಡಿ ಎಂದು. ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಏನೂ ವಿಷಯ ಇಲ್ಲ. ತಾವು ದಯಮಾಡಿ ಇನ್ನೊಂದು ಸೆಕ್ಷನ್ ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ ೬೪ರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಇದೆ:

Liability when person using water unauthorisedly cannot be found - (1) If water supplied through a field channel is used in any unauthorised manner, and if the person by whose act or neglect such use has occurred cannot be found after such enquiry as the Irrigation Officer may deem sufficient, the Irrigation office after giving not less than one month's notice to the holders and occupiers of all lands benefited thereby and after hearing their representations, if any, make an order for the recovery of such charges as may be prescribed for such use from such holders and occupiers in such proportion as he may find just.

ಇದಕ್ಕೂ ಸಹಿತ ರೈಟ್ ಆಫ್ ಅಪೀಲ್ ಇಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸೇರಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಅವಶ್ಯ. ಇವತ್ತು ಅನೇಕ ಹೈಕೋರ್ಟು ಡಿಸಿಷನ್ಸ್ ಇವೆ. ಯಾವುದೇ ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಅನ್‌ಲಿಮಿಟೆಡ್ ಪವರ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟು ೫ ರಿಂದ ೧೦ರ ವರೆಗೆ ೧೦ ರಿಂದ ೬೦ ಪಟ್ಟು ದಂಡ ಹಾಕತಕ್ಕದ್ದು ಇಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಾಕಬೇಕೆಂಬ ಮಿತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ.

One person may exercise his discretion in one way and another person in another way.

ದಂಡ ವಿಧಿಸುವಾಗ ಅಧಿಕಾರಿ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ವರ್ತಿಸತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಜಾಲೆಂಜ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರ ಈ ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಲಾ ಇಕ್ವಿಲಿಗರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ದಂಡ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯ ದಂಡ ವಿಧಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಅದು ಅಲ್ಪಾವೈರ್ಸ್ ಆಗತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರಬಹುದು. ೨೨ (೪)ರ ಪ್ರಕಾರ ೨೮ (೨)ರ ಪ್ರಕಾರ ಆರ್ಡರ್ ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಜಾಲೆಂಜ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರ ಇರಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ರೈಟ್ ಆಫ್ ಅಪೀಲ್ ಇರಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ. ಅದಲ್ಲದೆ ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡುವವರೂ ಎಲ್ಲೋ ತಮ್ಮ ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಕೂತುಕೊಂಡು ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ ಆರ್ಡರ್ ದೂರದ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ಅಪೀಲ್ ಮುಗಿಯುವವರೆಗೆ ಸ್ವೀಕೊಡತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರ ಅಪಲೇಟ್ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಇರಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ವಾದ. Before nullifying this Act, Government should open their eyes and grant the right of appeal. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಒಂದು ರೈಟ್ ಆಫ್ ಅಪೀಲ್ ಕೊಡಬೇಕೆ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† SRI L. SRIKANTIAH (Nanjangud):—Mr. Speaker Sir, while agreeing in principle to the amendments that have been brought forward by Sri M. Nagappa, I beg to submit some of my own reservations and comments with regard to the provisions contained in the Bill.

In the first place, as I said, I welcome that in all cases where it is found that a person is found using water unauthorisedly, it is better that some sort of an appellate forum is necessary to judge. But there is one major difficulty or hurdle which my learned friend Sri M. Nagappa has not noticed. Here the difficulty would be the use of the expression “unauthorised use of water”. Unauthorised use of water may occur in two or three ways. Let us imagine that A and B are neighbours:

Both are entitled to Government water. While B is entitled to water he draws water from the Government canal and deprives A, his neighbouring land-owner, of such quantity of water which A is legitimately entitled to draw from Government sources. B's use of water, to the extent he deprives A of his legitimate water, becomes unauthorised. That is type No. 1.

There is a Second type wherein B or A is not entitled to the use of water because he is not an atchkatdar. In that sense when he draws water from any Government canal the use by him is absolutely illegal and becomes unauthorised. Therefore, in a particular situation when a particular Irrigation Officer is called upon to come to a decision whether the use of water is unauthorised or not, first the Irrigation Officer has to make out whether that water is drawn from a Government source in order to arrive at that conclusion: to conclude that the use of water is unauthorised he has to exclude the use of water from other sources like take which is not Government water and also seepage water which is not classified as Government water. Therefore, here is a

(Sri L. SRIKANTAI AH)

technical matter where in the Irrigation Officer on visiting the spot has to decide and come to a conclusion whether in the first instance the water belongs to the Government and in the second instance even assuming that the water belongs to Government whether that use of water is unauthorised. Therefore in all such cases if an Irrigation Officer comes to the conclusion that the water used is unauthorised, what is the remedy provided for? In such cases the question is whether the remedy of appeal as provided by Sri Nagappa is the proper remedy. I am afraid from the nature of the case, if the appeal is to a Munsiff, Munsiff is not in a position to appreciate this aspect of the Matter. He will have to visit the spot very often and decide the point which is a technical matter. He has first of all to determine whether it is Government water; secondly he has to examine the spot and exclude the possibility that it is not use of water which does not belong to Government. I feel that he will have difficulty in deciding this. At the same time I agree that some sort of appeal should be provided, but I feel that appeal to Munsiff would not be the proper remedy and I feel that appeal should be to a higher authority like the Executive Engineer or the Chief Engineer, a man who is well-versed in the matter and who has got the technical ability to judge and appreciate the facts involved in the case. It is not that I doubt the competence of civil court, especially Munsiff. But here is a matter which is not purely legal in nature. That is my main objection. I am not convinced by the argument of the Hon. Member Sri Nagappa as to whether the Munsiff's court would be the proper forum to arrive at a decision and determine whether the use of water is totally unauthorised. Therefore I would suggest that the Bill be referred to a Select Committee. I have made it absolutely clear that there should be provision for appeal, but the question would be, taking the facts of the case, to whom appeal should be made. Should it be to a Civil Court or a Tribunal, and if it be a tribunal which Tribunal can best appreciate the facts of the case after visiting the spot. With these observations I am giving a notice that the Bill be referred to a Select Committee for investigation and report.

†SRI D. PARAMESWARAPPA (Deputy Minister for Major Irrigation and Electricity) ;—Mr. Speaker, Sir, the Hon Member Sri M. Nagappa has piloted this Bill seeking to amend certain sections of the Act. At the outset I would like to submit that the Hon. Member seems to be labouring under the impression while proposing these amendments that no person should be punished without an opportunity being given to him. That seems to be the principle which he has in mind. I would like to draw the attention of the House to Section 28 which provides for certain penalty for unauthorised use of water. Section 32 is very clear wherein it is provided that a person is liable to be punished when he grows a crop which is different and which is not prescribed, when he contravenes the condition laid down as for crop pattern.

Coming to Section 65, it provides for certain appeals under sections 12 and 24. The Hon. Member referred to Section 65 also where in appeals have been provided against orders of the Irrigation Officer under certain circumstances. Sections 12 and 24 are the only sections which are appealable as per Section 65 of the Irrigation Act.

I shall first come to the amendments to Sections 28 and 32 of the Act. For the efficient management and distribution of water, certain preventive measures are quite essential. Our practical experience shows that people have been drawing water from irrigation wells unauthorisedly and as such the atchktdars are made to suffer unnecessarily for the fault of others. I believe that Mr. Nagappa knows concrete instances in this respect.

Let us for arguments, sake assume that appeal is provided for such cases as contended by Mr. Nagappa and the appeal lies to the Munsiff court, but what about the delay and the hardships that are likely to be caused to the Atchktdars who are legally entitled to get water. That aspect Mr. Nagappa has to consider deeply.

Therefore, with a view to ensure efficient distribution of water and to obviate the delay that may occur in preferring appeals in such cases the Government thought it fit to introduce certain provisions to prevent the contravention of certain sections. Therefore, under Section 28 a penalty has been provided. Even in Section 32 a penalty has been provided for contravention of these sections. In the interest of better management and efficient distribution of water and in order to obviate the delay that is likely to occur in such cases, it is very necessary that the Irrigation officers are given full powers to levy the penalty when there is contravention of these sections. Therefore, I think that sections 28 and 32 are well thought of and there is no need to amend those sections. I therefore oppose the amendment.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ :—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀಕಂಟಯ್ಯನವರು ಎತ್ತಿದ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ಇಚ್ಛೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಆನ್‌ಆಫರ್‌ಜ್ಡ್ ಯೂಸ್‌ಆಫ್ ವಾಟರ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಯಾವ ಯಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆನ್‌ಆಫರ್‌ಜ್ಡ್ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ಇದಕ್ಕೆ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಆಥಾರಿಟಿ ಬೇಕು ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರು. ನಾನು ಒಂದು ವಿಚಾರ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಯಾವುದೇ ಇರಿಗೇಷನ್ ಇರಲಿ ತುಂಗಭದ್ರಾ ಏರಿಯಾ ಇರಲಿ, ಭದ್ರಾ ಚಾನಲ್ ಏರಿಯಾ ಇರಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಲ್ಯಾಂಡ್ಸ್ ಲೋಕಲ್ಯೆಜ್ ಆಗಿದೆ ಎನ್ನುವ ಲಿಸ್ಟನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪಬ್ಲಿಷ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹವರಿಗೆ ನೀರು ಬಿಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. Any land holder whose land has not been localtised if he used the water then it comes under unauthorised use of water.

ಅದು ೨೨ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ ಕೆಳಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿ ಒಂದುಲಿ ಸ್ಟ್ ಇದ್ದ ಮೇಲೆ ಯಾವುದು ಆನ್‌ಆಫರ್‌ಜ್ಡ್ ಯೂಸ್‌ಆಫ್ ವಾಟರ್ ಎನ್ನುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇರಿಗೇಷನ್ ಅಫೀಸರ್ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಕೆರೆ ಕೆಳಗೂ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಇರಿಗೇಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಬಾವಿ ಕೆಳಗೂ ಲ್ಯಾಂಡ್ ಇರಿಗೇಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬಾವಿಗಳ ಕೆಳಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಲ್ಯಾಂಡ್ಸ್ ಅನ್ನು ಲೋಕಲ್ಯೆಜ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಕೆರೆಗಳ ಕೆಳಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಲ್ಯಾಂಡ್ಸ್ ಅನ್ನು ಲೋಕಲ್ಯೆಜ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಕೆಲವು ಲ್ಯಾಂಡ್ಸ್‌ನ್ನು ಲೋಕಲ್ಯೆಜ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಕೆರೆಗಳ ಕೆಳಗೆ ಬರುವ ಲ್ಯಾಂಡ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಾದಿ ಕಲ್ಟಿವೇಷನ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಾಯಿದೆಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ತರಹ ಭಾದಕವೂ ಇಲ್ಲ. ಸೆಕ್ಷನ್ ೩೨ ಪೈಕಾರ ಕ್ರಾಪ್ ಬದಲಾವಣೆ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ)

ಮಾಡುವುದು ಅವರಿಗೆ ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಸೆಕ್ಷನ್ ೩೨ ರ ಪ್ರಕಾರ ಅವರನ್ನು ಲಯುಬಲ್ ಮಾಡಿ ೩೦ ಪಟ್ಟು ವಾಟರ್ ರೇಟ್ ಅವರಿಗೆ ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಬಾವಿಗಳ ಕೆಳಗೆ ಬರತಕ್ಕವರಿಗೂ ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಲ್ಯಾಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ೨೦ ಎಕರೆ ಜಮಾನು ಬರುತ್ತದೆ, ೧೮ ಎಕರೆ ಲೋಕಲ್ಟೆಜ್ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ೨೦ ಎಕರೆ ಪೈಕಿ ನೀರು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ೯ ಎಕರೆ ಮಾತ್ರ. ಬಾವಿ ಕೆಳಗಡೆ ೯ ಎಕರೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ೧೮ ಎಕರೆ ಲೋಕಲ್ಟೆಜ್ ಆಯಿತು ಎಂದು ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ೯ ಎಕರೆ ಲೋಕಲ್ಟೆಜ್ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ದಂಡ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿ ಬೇರೆಯವರಿಗೂ ದಂಡ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಲೋಕಲ್ಟೆಜ್ ಮಾಡಿರುವುದು ರೆಕಾರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಯಚೂರಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ೬ ಪಟ್ಟು ದಂಡ ಮತ್ತು ಕೆಲವರಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಪಟ್ಟು ದಂಡ ಹಾಕಿರುತ್ತಾರೆ ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಹೀಲ್ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅಹೀಲ್ ಮಾಡಿದಾಗ ಇಾನೂಸು ಪ್ರಕಾರ ದಂಡ ಹಾಕುವುದನ್ನು ಚಾಲೆಂಜ್ ಮಾಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಪಟ್ಟು ಹತ್ತು ಪಟ್ಟು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಹಾಕಿದರೆ, ಅವರ ಮೇಲೆ ಅಹೀಲ್ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ ಇರಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಅಹೀಲಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಯಾವ ತರಹ ಡಿಲ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಒಂದು ಎರ್ಷ್ ೨೦ ಪಟ್ಟು ದಂಡ ಹಾಕಿದರೂ ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಮುಂದಿನ ವರ್ಷವೂ ಅನ್ ಆಥರೆಸ್ಸ್ ಕಲ್ಪಿವೇಷನ್ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅಹೀಲ್ ರೈಟ್ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ತಡವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನೀವು ಏನು ದಂಡ ಹಾಕುತ್ತೀರಿ ಆ ದಂಡ ಹಾಕುವ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಲಗಾಮು ಇಲ್ಲ. ಮುನ್ಸೀಫರು ಕಾಂಪಿಟಿಂಟ್ ಆಥಾರಿಟಿ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರೂ ಹೇಳಿದರು. ಮುನ್ಸೀಫ್ ಮಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರಿಗೆ ಏತಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರಕಾರದವರು ಲೋಕಲ್ಟೆಜ್ ಏರಿಯಾದ ಲಿಸ್ಟ್ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. the muncif Magistrate will come to the consulation whether he has used the water or not ಅನೇಕ ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ ರೈಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳು ಇರುತ್ತವೆ ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರೇ ಆಗಲೀ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯೇ ಆಗಲಿ ಅದನ್ನು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಆದಕ್ಕೆ ಮುನ್ಸೀಫ್‌ನು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಎಂದರೆ ಎಕ್ಸ್‌ಕ್ಯೂಟಿವ್ ಇಂಜಿನಿಯರು ಇವತ್ತು ಒಬ್ಬರಿಗೆ ೬ ಟೈಂಸ್ ಹಾಕಬಹುದು. ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ೧೦ ಟೈಂಸ್ ಹಾಕಬಹುದು. ಅವನು ತಪ್ಪುಮಾಡಿದ್ದಾನೆಯೇ, ಮೊದಲನೆ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆಯೇ? ಎರಡನೇ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆಯೇ? ಮೂರನೇ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆಯೇ? ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಮುನ್ಸೀಫ್ ಮಜಿಸ್ಟ್ರೇಟು ಚೆಕ್‌ಕ್ಲಾಗಿ ನೋಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ೩೨ರ ಪ್ರಕಾರ ದಂಡ ಹಾಕಬೇಕಾದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ೫ ರಿಂದ ೧೦ರವರೆಗೂ ಹಾಕಬಹುದು ಅಂತ ಇದೆ. ಈ ಒಂದು ಲಿಸ್ಟ್ ಪಬ್ಲಿಷ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಇಂಟಿಂಥಾದು ಪುಗರ್ ಕೇನ್ ಲ್ಯಾಂಡ್, ಇಂಟಿಂಥಾದು ಪ್ಯಾಡಿ ಲ್ಯಾಂಡು ಅಂತ ಹೇಳಿ ಕ್ರಾಪ್ ಪ್ಯಾಟ್ರನ್ ಡಿಟರ್‌ಮಿನ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಮುನ್ಸೀಫ್ ಮಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರು ಎನ್‌ಕ್ವೈರಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಅದು ಗೆಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಬ್ಲಿಷ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸಾರಿ ಲೋಕಲ್ಟೆಜೇಷನ್ ಪ್ಯಾಟ್ರನ್ ಡಿಟರ್‌ಮಿನ್ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅದು ಖಚಿತ. ಎಷ್ಟು ಪಟ್ಟು ದಂಡ ಹಾಕಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಏನಿದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅಹೀಲ್ ರೈಟ್ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹನ್‌ಆಥರೆಸ್ಸ್ ಆಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ನೀರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಮಾತು ಸರಿಯಾದ್ದಲ್ಲ. ೫ ರಿಂದ ಮತ್ತು ಪಟ್ಟು, ೧೦ ರಿಂದ ೩೦ ಪಟ್ಟು ದಂಡ ಹಾಕುವುದು ಏನಿದೆ ೨೮ (೪)ರ ಪ್ರಕಾರ ಆಗಲಿ ೩೪ (೨)ರ ಪ್ರಕಾರ ಆಗಲಿ ದಂಡ ಹಾಕತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ದಂಡ ಹಾಕಬಾರದು, ಹಾಕಿದರೆ ಅಹೀಲು ಹೋಗತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರ ಈ ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿ ಇರಲಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದೆ ಅಪ್ಪಣ್ಣ. ಇದಲ್ಲದೇ ಬೇರೆ ಆಕ್ಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅಭ್ಯಂತರ ಇಲ್ಲ. ಈ ಅಹೀಲು ಇರಬೇಕು ಅಂತ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ಇದರ ಸ್ಕೋಪು ಎಷ್ಟು ಅಂತ ಇನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ ವಿವರಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

SRI L. SRIKANTAIAH:—Let us assume for the sake of argument that the water has been used unauthorisedly. The grievance of my learned friend is that the levying officer is not given criteria to judge as to what amount should be levied on the unauthorised user. If my learned friend's argument is regarding the quantum of the fine that should be

levied on the person and if he says that for the first time the fine should be 10 years' water rate, if he persists for the subsequent time, it should be 30 times and for the third year, treble that or 40 years' rate I would have accepted his amendment because the user has not cared to obey the orders of the Irrigation Officer. According to the amendment suggested by him, what happens is: the person is allowed to question the very decision of the Irrigation Officer; in which case the case will have to be taken *de novo*. That aspect is not clarified by my learned friend. His intention is to see that criteria should be fixed. Either way, the Bill is not acceptable as far as I can see. I agree with him that some sort of appeal should be provided for; but in what way and in which form, is the point where I beg to differ from him.

SRI M. NAGAPPA:—In a minute I will explain. Suppose a person is in a position to take irrigat on facility in Gangavathi or Sindhoor according to the Hyderabad Irrigation Act. The Tahsildars were the competent authorities and they have issued many Certificates localising lands. Now, the present authorities say that they are not going to honour those Letters. The question of doubt is: when there is an order passed by a competent authority under the then existing law, whether that is to be honoured or not by the subsequent authority. If the matter is there in appeal, definitely the Munsiff will be the only competent authority to give better judgment than any other executive authority. There is no question of technicality such as how to use water and how much has been used, etc. What the Munsiff has to see is whether any authority having powers under any of the provisions of the previous law, has given any permission or authorised certain lands or localised them and issued letters in their favour and whether they are not being honoured by the later authority. This has to be decided by the Munsiff alone because it involves interpretation of law with regard to the powers the previous Tahsildar was having. I submit that this point will come in such of the cases where different authorities have exercised different powers. In case Munsiff is removed from the amendment, "Irrigation Officers" have to be graded and defined so that the Assistant Engineer will deal only with certain cases, the Executive Engineer with certain other cases, the Superintending Engineer with certain other cases and the Chief Engineer with certain cases. Even then, these four Officers also cannot be the appellate authorities. There is another difficulty. If Hon. Members peruse the wording of the definition of 'Irrigation Officer', in Government Notification dated 31st December 1965, they will realise that it includes Assistant Engineer, Executive Engineer, Superintending Engineer and Chief Engineer: according to the Notification, all are Irrigation Officers. If that question comes, there will be conflict. The question is technical to the extent whether the Letter should be honoured and whether there is any justification for the Irrigation Officer to levy the fine, and if he is justified in what manner it should be levied; because it should not

(Sri M. NAGAPPA)

be levied in one manner from one person and in another manner from another person. For these reasons, there should be right of appeal against the orders of the Irrigation Officers levying fines for unauthorised use of water, etc. That is the only remedy for preventing arbitrary and indiscriminate levy of fines. Apart from this solution, the difficulties of the use of water cannot be removed.

†SRI D. PARAMESWARAPPA:—Sri, Sri Nagappa raised a new point that nowhere in the Act, ‘unauthorised irrigation’ is defined. The very term is self-explanatory. Unauthorised irrigation always presupposes that a man who is not authorised to utilise the water, has utilised the water without any permission. That is the plain meaning of the words “unauthorised irrigation.”

The second point that he raised was that several Officers, from Assistant Engineer to Chief Engineer, have been empowered to function as Irrigation Officer. He asked why there are various categories of irrigation Officers and why there should not be uniformity. That is his contention. While appointing certain officers as Irrigation Officers, the Government has taken into consideration the magnitude of the projects. Supposing for a small irrigation project, there is an Assistant Engineer, for a very big irrigation project, the Chief Engineer will be the Irrigation Officer. It depends upon the magnitude of the project, the area and extent that has got to be brought under irrigation.

On this criterion, the Irrigation Officers have been appointed under this Act. Probably, the apprehension in the mind of my friend might be that orders of the Irrigation Officers are always arbitrary and the party is precluded from placing all the relevant documents before the Irrigation Officer. But I might tell the Hon. Member that before taking any decision in this regard the irrigation officer is expected to go into relevant records, whether the land is localised land or whether the person draws water unauthorisedly. All these facts can be placed before the Officer and he can look into all these records before levying any penalty on the party. Therefore, the apprehension that my friend entertains is not sustainable. For this reason I oppose the Amending Bill.

Mr. SPEAKER:— The question is,—

“ That Mysore Irrigation (Amendment) Bill, 1970, be taken into consideration ”

The motion was negatived.

Calling Attention to matters of Urgent Public Importance

(1) *Regarding irregular supply of Electricity to Udipi Taluk.*

Sri BHASKER SHETTY (Kaup):— I call the attention of the Chief Minister to the irregular supply of electricity to Udipi Taluk.

Sri VEERENDRA PATIL (Chief Minister):—

At Hiriadka, there were two Nos. 110/33 KV. transformers supplying load to Udipi, Manipal, Coondapur, Kaup, Karkala, Bhatkal and other surrounding towns and villages. One of the transformers developed trouble and failed. There was no spare transformer available for replacement at Hiriadka. A substitute transformer in place of the failed one was released at Hubli and despatched to Hiriadka by road after much difficulty. The weight of this transformer was about 40 tonnes. Suitable railway booking could not be procured quickly. The 40 tonne transporter could not also negotiate the ghat sections between Hubli and Hiriadka. Therefore, it had to detour and proceed very slowly over a longer route. When the transformer reached Hiriadka, it was found that one of the oil valves of the transformer was damaged during transit and the transformer oil had drained away. These were made good. When this transformer was ready to be paralleled with the other healthy transformer in Hiriadka during February 1970 it was found that due to certain technical dissimilarities between the two units the paralleling could not be done. Hence, these transformers were operated as two separate systems—one system feeding Hiriadka-Udipi-Coondapur 33 KV. transmission line and the other system feeding Hiriadka Karkala 33 KV. transmission line. The former line had loads more than the capacities of one transformer, and hence, staggering on this section continued even after commissioning of the second transformer during February 1970 at Hiriadka. In order to overcome this difficulty, the construction of 2nd transmission line between Hiriadka and Udipi was taken up on emergent basis and this construction is now almost completed and the line will be charged during the 1st week of April 1970. After this line is serviced, the loading on the two transformers will be so apportioned that neither unit is over-loaded and, therefore, normal conditions will prevail from the 1st week of April 1970. The inconveniences caused to the consumers of the area on account of the above technical difficulties is much regretted.

(i) *Re. Atrocities committed on one Sri Sri S. R. Prabhawalkar by Khadebazaar Police Station, Belgaum.*

SRI B. B. SAYANAK (Belgaum):— I call the attention of the Chief Minister to the atrocities committed on Sri S. R. Prabhawalkar by the Police of Khadebazaar Police Station, Belgaum.

†SRI VEERENDRA PATIL:— It is reported that Sri Sadashiva Rama Prabhawalkar has filed a complaint in the Court of the Judicial

(Sri VEERENDRA PATIL)

Magistrate, First Class, Belgaum City, against some Police officials in connection with the alleged incident. The matter is, therefore, sub-judice.

SRI B. B. SAYANAK:— May I know whether the Government has given consent to file the cases?

SRI VEERENDRA PATIL:— I do not know whether the party has approached the Government seeking permission.

MR. SPEAKER:— Next call attention notice is by Sri S. Bangarappa Hon. Member is not present. Next notice is by Sri P. Venkatagiriappa Hon. member is not present.

(iii) *Regarding Excesses Committed by authorities during the course of Land Revenue collection in Thamagondlu Town.*

†SRI H. N. NANJE GOWDA (Arkalgud):— I call the attention of the Chief Minister to the excesses committed by the Tahsildar and Police of Nelamangala Taluk during the course of Land Revenue collection in Thamagondlu Town.

SRI VEERENDRA PATIL:— It is reported that the Tahasildar of Nelamangala Taluk started an intensive collection drive at Thy. magondlu on 24th March 1970 with the assistance of the Revenue staff including the Probationary Tahasildar, Taluk Sheristedar, the Head Clerk of the Taluk Office and others at the land revenue arrears and water-rate demands in this village were heavy. In the course of his rounds, the Tahasildar contacted several of the defaulters and in cases where notices had not been served previously by his subordinate staff, he started getting the demand notices written on the spot and getting them served on defaulters. One of the persons he thus contacted was Shri T. V. Hanumantharaju, a sitting member of the Taluk Development Board Nelamangala (at 4-00 P.M.) as he had to pay more than Rs. 3,000 towards land revenue and water-rate arrears and also a sum of Rs. 2,080 towards loans. Besides, under the harvest levy rules, he was due to surrender levy paddy. Standing in front of his house, the Tahasildar sent for Shri Hanumantharaju and requested him to clear the arrears aforementioned. It is stated that Shri Hanumantharaju told the Tahasildar that he would pay the land revenue at his leisure, but would never pay the water-rate. Then the Tahasildar asked the Shanbogue to write out the demand notices and requested Shri Hanumantharaju to take service of these notices. He also informed him that in case the arrears were not paid in time, he would be obliged to take coercive proceedings by attaching movables

etc., under the Land Revenue Rules. At that stage, it is alleged that Shri Honumantharaju became very enraged, used abusive words and assaulted the Thahasildar, who fell down. It is further alleged that the relatives of Shri Hanumantharaju joined hands and kicked and fisted the Thasildar and twisted his right hand. When the other members of the revenue staff tried to rescue the Thasildar, they were also pushed and assaulted. In the incident, it is reported, that the Thasildar got hurt on the abdomen and the right hand, Shri Sudimara Probationary Thasildar sustained a contused wound on the back, Shri K. S. Venkatanarasappa, Taluk Sheristadar sustained an injury on the forehead and on the back, Shri Siva'evaiah, Head Clerk, Shri C. Boraiah, Revenue Inspector and Channaiah, Peon were all hurt on the back and Shri Syed Mastan, Driver sustained injuries on the back and chest. The Bush Shirt of the Thahasildar was also torn.

On the written complaint of Shri P. C. Guru, Thahasildar, a case in Cr. No. 18/70 under Section 353 IPC was registered at Thyamagondlu Police Station and investigation taken over by the Circle Inspector, Nelamangala. Shri Hanumantharaju was arrested on the evening of 24th March 1970 and produced before the *ex-Officio* First-Class Magistrate, Doddballapur Sub-Division on 25th March 1970 at 7-45 p.m. who remanded him to custody till 26th March 1970. On 26th March 1970, he was produced before the First Magistrate, Bangalore who released him on bail.

However, the case has now been charge-sheeted in the court of the First Magistrate, Bangalore for offences under Section 353/34 and 114 I.P.C. and taken on file as cc. No. 715/70, and is *sub-Judice*.

MR. SPEAKER: If the case is *hans fired* or if it is politically motivated, it can be decided in the Court.

4-00 P. M.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡ.—ಪಾರ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಅಪ್ಪಕ್ಕೇ ಸಂಬಂಧವಿದ್ದರೆ ನಾನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಎತ್ತುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತರಾಜು ಅವರು ಸುಮ್ಮನೆ ಇದ್ದರೂ ನಾವು ಸುಮ್ಮನೆ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲ. ೨೮-೨೯ಕ್ಕೆ ಸಂಸಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಹಾಜರನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ದ್ದಾಗ ಹನುಮಂತರಾಜು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಅಲೂರು ಹನುಮಂತಪ್ಪ ಮತ್ತು ಸೋಲೂರು ಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು ನೆಲಮಂಗಲದ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು, ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ, ಅವರು ಎನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗದೆ ವಾಪಸು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ತ್ಯಾಮಗೂಡ್ಲುವಿನಲ್ಲಿ ಸಬ್-ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಎಲ್ಲ ಇದ್ದರೂ ನೆಲಮಂಗಲದ ಪೊಲೀಸರನ್ನು ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರು? ಮಂತ್ರಿಗಳು ನೆಲಮಂಗಲದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸಬ್ ಜುಡೀಸ್ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ. ಇದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದುದು ಎಂದು ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮೊದಲೆ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು :—ತಾವು ಕ್ಲಾರಿಫಿಕೇಷನ್ ಕೇಳಿ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡ.—ಕ್ಲಾರಿಫಿಕೇಷನ್ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಬಳ್ಳಿಯ ಹೆಸರು ಬರಬೇಕಾದರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಲೂರು ಹನುಮಂತಪ್ಪ

(ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಎಂ. ನಂಜೇಗೌಡ)

ಮತ್ತು ಸೋಲೂರು ಸಿದ್ಧಪ್ಪನವರು ನೆಲಮಂಗಲದ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದರು ಎಂದು ಜನಜನಿತವಾಗಿದೆ. ನೆಲಮಂಗಲ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಆಫೀಸು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಹೈವೇಳರಲ್ಲಿದೆ. ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತರಾಜು ಎಂಬುವವರು ಪಿ. ಎಸ್. ಸಿ. ಸದಸ್ಯರು, ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಸದಸ್ಯರು ಪಿ. ಎಸ್. ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಆಲೂರು ಹನುಮಂತಪ್ಪ ಅವರಿಗೆ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿರೋಧ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇಂಥ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಚಿನ್ನಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಟ್ರಂಕ್ ಕಾಲ ಬುಕ್ ಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟರನ್ನು ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲ ಕಾರುಬಾರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಯಾವ ವಸುಷ್ಠನಿಗೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಪ್ರಕರಣಗಳು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿವೆ ಈ ಪ್ರಕರಣದ ಬಗ್ಗೆ ಜುಡಿಷಿಯಲ್ ಎನ್‌ಕ್ವೈರಿ ಆಗಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪಾತ್ರವಿರುವುದರಿಂದ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ತನಿಖೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮತ್ತು ಆಲೂರು ಹನುಮಂತಪ್ಪ ಅವರನ್ನು ಮಂತ್ರಿ ಕೆಲಸದಿಂದ ತತ್ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಸ್ಪೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಇಡಬೇಕು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಉತ್ತರ ಏನು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುತ್ತಿಬಿಟ್ಟೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲ್.—ಈ ಘಟನೆ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಏನೋ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಇದಕ್ಕೂ ಏನೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಯಾರಾದರೂ ಅರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಕೊಡುವುದಿದ್ದರೆ, ತಹಶೀಲ್ದಾರರು ಪೊಲೀಷನರಿ ತಹಶೀಲ್ದಾರರು ಶಿರಸ್ತೆದಾರರು ಇವರುಗಳು ಹೋಗಿ ತಗಾದೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವರ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಿ ಬಂದು, ಅವರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರವು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಏನು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಾದ ಆಲೂರು ಹನುಮಂತಪ್ಪನವರ ವಿರುದ್ಧ ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಂತಿದ್ದರು, ರಾಜಕಾರಣಿ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಕಾನೂನು ಅನ್ವಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಇರುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ರಾಜಕಾರಣಿ ಆದರೆ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅದು ಅವನ ತಪ್ಪು. ಅವರು ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನ್ದಾರರಿದ್ದಾರೆ. ಐದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬಾಕಿ ಇದೆ. ಬಡವನಾದರೆ ಆಫೀಸಿಗೆ ಕರೆಸಿ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಒಂದು ದಿವಸ ಕೂಡ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಇದೇ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ತಹಶೀಲ್ದಾರರು ಅವರ ಮನೆ ಹತ್ತಿ ಹೋದರೆ ಅವರನ್ನು ಹೊಡೆದಿದ್ದಾರೆ, ಬಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ, ಒದ್ದಿದ್ದಾರೆ, ಬುಪ್ ಪರ್ಷ್ ಎಲ್ಲ ಹರಿದು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಒಂದೆ ಹೋದವರಿಗಲ್ಲರಿಗೂ ಇದೇ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಈ ಹೊತ್ತು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವಂಥ ಜನ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಈ ರೀತಿ ಯಾರಾದರೂ ಮಾಡಿದರೆ, ತಿಳಿಯಲಾರದೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಎಂದರೆ ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನ್ದಾರರು. ಅವರಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ಅನುಕೂಲಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಇಂಥವರ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡದ್ದು ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಈ ರೀತಿಯ ಜನರಿಗೆ ಯಾರೂ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಪಡಬಾರದು.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡ.—ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ನಾನು ಬೇಕಾದರೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಪಟ್ಟಿ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಲಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಅರಿಯರ್ಸ್ ೧೯೬೯-೭೦ರದ್ದು ಮಾತ್ರ ಬಾಕಿ ಇದೆ. ಅದೂ ಕೂಡ ಅರಿಯರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ವಾಟರ್ ರೇಟ್ ಅರಿಯರ್ಸ್ ಇದೆ. ೨೪ನೇ ತಾರೀಖು ಹೋಗಿ, ಡಿಮಾಂಡ್ ನೋಟೀಸ್ ಸಹ ಮೊದಲು ಕೊಡದೆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಡಿಮಾಂಡ್ ನೋಟೀಸ್ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಮನೆ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಟ್ಟು ಬಾಕಿ ಕೊಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಜಪ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದರೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಾ? ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಜುಡಿಷಿಯಲ್ ಎನ್‌ಕ್ವೈರಿ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆಲೂರು ಹನುಮಂತಪ್ಪನವರು ಮಾಡಿದವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಚಿನ್ನಪಟ್ಟಣದ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಎಲ್ಲ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಜುಡಿಷಿಯಲ್ ಎನ್‌ಕ್ವೈರಿ ಏಕೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸತ್ಯಾಂಶವೂ ಇಲ್ಲ. ನೆಲಮಂಗಲದಲ್ಲಿ ಪೋಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ನೆಲಮಂಗಲದಿಂದ ಸರ್ಕಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಿತ್ತು? ಚಿನ್ನಪಟ್ಟಣದ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟರನ್ನು ಟ್ರಂಕ್ ಕಾಲ ಮಾಡಿ ಕರೆಸಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಏನಿತ್ತು? ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ

ಬಂದಿರುವ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಓದದೆ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸದೆ ಏನು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು.

MR. SPEAKER.—Hon. Chief Minister has nothing to add.

Sri H. N. NANJE GOWDA.—I do not understand why the circle Inspector of Nelamangala had arrested when there is a Police Station there. Let them explain it.

MR. SPEAKER.—I cannot force the Hon. Chief Minister to speak.

Sri H. N. NANJE GOWDA.—I am convinced they want to protect their vested interest. It is a dereliction of duty on the part of the Minister

ನಾನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬಹಳ ಗಂಭೀರವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಲಿ. ನಮ್ಮನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದರೆ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆ ? ನಾವು ಕೊಡತಕ್ಕ ಮೋಷನ್‌ಗಳನ್ನು ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರವೇ ಕೊಟ್ಟಾಗೂ ತಾವು ಅವುಗಳನ್ನು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನಾಳೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮನ್ನೂ ನಿಮ್ಮನ್ನೂ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಆರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಬಹುದಲ್ಲವೆ ? ಅವರು ಅವರ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಘಂಡಿಗೆ ದುಡ್ಡನ್ನು ಕಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ದುಡ್ಡನ್ನು ಕೊಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅವರು ಹಾಗೆ ಹೇಳತಕ್ಕವರನ್ನು ಏನಾದರೂ ಕಾರಣ ಕೊಟ್ಟು ಆರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿಸಬಹುದಲ್ಲವೇ ?

MR. SPEAKER :—This is the procedure in regard to call-attention notice ; when an Hon. Member calls the attention of a Minister to a matter of urgent public importance, the Minister makes a brief Statement. In fact there is no provision for clarifications. Even then, I used to permit one or two members to seek clarifications. The Hon. Minister says that there is nothing to add to what has already been stated. In view of the fact that the matter is sub judice, no further discussion can be allowed.

IV re: the errors in vuestion paper in English and Urdu version of District level VIIth Standard.

Sri AZEEZ SAIT :—Sir, I call the attention of the Minister for Education to the errors that have crept into Social Studies question paper in English and Urdu version of the District Level VII Standard Examination.

‡Sri K. V. SHANKARA GOWDA (Minister for Education).—

Sir, With reference to Call Attention Notice No. 135 by Shri Azeez Sait, I beg to make the following statement :

It is true that certain regrettable errors have crept into the Social Studiers question paper in English and Urdu versions at the District

(Sri K. V. SHANKAR GOWDA)

Level VII Standard Examination held in Mysore District on 26th March 1970. The following are the circumstances under which the errors crept in :

2. On the reverse of some copies of the question paper pertaining to Mother Tongue Kannada First Paper held on 20th March 1970, questions pertaining to the Social Studies paper scheduled to be held on 26th March 1970 came to be printed, owing entirely to a serious fault on the part of the Printers. As soon as this was noticed, it became imperative for District authorities in Mysore to get a fresh question paper in Social Studies prepared in five different versions, viz., English, Kannada, Urdu, Hindi and Tamil. Therefore, the Paper setter for Social Studies was summoned on the 20th night and asked to set another paper in Social Studies in Kannada language. Translators in respect of English, Urdu, Hindi and Tamil were also summoned to translate the new question paper into the respective languages. All this had to be done overnight, so that the new question paper could be got printed in Bangalore the following day and arrangement made for distributing the new papers in 114 Centres throughout the District well in time before the examination on 26th March 1970. It is most unfortunate that in the extreme hurry in which the job was undertaken, certain serious errors crept into both the Urdu and the English versions of the question paper.

3. It is also true that in the Urdu version question paper, no reference is made to the fact that the candidates were expected to answer three out of five items given in question I, thereby denying the choice to Urdu medium students. However, instructions have been given to the valuers that the benefit of choice could be given to the best advantage of the students while valuing.

4. The root cause for the trouble has been the carelessness of the private printer who printed mother tongue Kannada first paper. If he had not allowed the social studies questions to be revealed on the reverse of some of these papers, there would have been no occasion to get a fresh question paper set in social studies on a rush basis and all these mistakes could have been averted. The Printer is being called upon to make good the loss incurred in setting and distributing a separate question paper for Social Studies. The question of taking other punitive action against the Printer will also be considered.

In saying all this, I may not be misunderstood as holding any brief for the persons responsible for the lamentable mistakes that have entered into the English and Urdu versions of the Social Studies paper. I shall certainly initiate suitable corrective action so that such things do not recur. However, the House will appreciate that both the paper Setter and the Translators came to the rescue of the administration to meet an emergent situation caused by the revealing of the Social Studies

Questions on 20th March 1970. They were obliged to work overnight to avoid embarrassment to the district education authorities. This mitigating circumstance will also have to be kept in mind at the time of taking action against the persons responsible for the mistakes.

Sri AZEEZ SAIT :—Sir, with due respects and regards to the Hon'ble Minister, though he was good enough to state the true facts, he is not so charitable as I expected. He has accepted the mistake on the part of the Department, He has stated in his reply :

“ It is most unfortunate that in the extreme hurry in which the job was undertaken, certain serious errors crept in to both the Urdu and the English versions of the question paper.

It is also true that in the Urdu version question paper, no reference is made to the fact that the candidates were expected to answer three out of five items given in question 1, thereby denying choice to Urdu medium students. However, instructions have been given to the valuers that the benefit of choice could be given to the best advantage of the students while valuing ”

But, so far as Kannada is concerned, the first basic complaint is that the questions set are of a very high standard, for instance about bank nationalisation, who was the Captain of the Cricket team of Australia in 1954, etc. Will the Hon'ble Minister tell me who was the President of the World Bank in 1956 without referring to records? How can VII Standard Students answer such high standard questions?

Further, what I want to say is to take all these aspects into consideration sympathetically and see that one year of the students is not lost which would otherwise mean a burden on their parents. I want the Hon. Minister also to see that some grace marks are given to the students.

SRI K. V. SHANKARA GOWDA :—Sir, usually questions are asked on the topics that have been taught in the class. In any case, if the questions are really of high standard and if the questions are not on the topics taught in the class, I will take all steps to see that proper grace marks are added and sufficient number of students get through in the VII standard examination.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ :— ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ೭ನೇ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ವಿಷಯ ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನೆ ದಿವಸ ಸಭೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ನಾನು ಹೇಳುವ ವಿಷಯ ಮೊನ್ನೆ ದಿವಸದ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಬಂದಿದೆ. ಶಿವಮೊಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಒಯುಸಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಶ್ಚನ್ ಪೇಪರ್ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಮೊದಲನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಶ್ನೆ ಇತ್ತು ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಿಂಟ್ ಆಗಿ, ೨, ೩, ೪ ನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ)

ಬಾಕಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಪ್ರಿಂಟ್ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ ಆ ಪೇಪರನ್ನು ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಈ ವಿಚಾರ ನನ್ನ ದಿವಸ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅದುದರಿಂದ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಪುನಃ ರೀಎಕ್ಸಾಮಿನ್ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ ಅಥವಾ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯನ್ನು ತೇರ್ಗಡೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ತಿಳಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶಂಕರಗೌಡ :— ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜವಾಗಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಏನೇನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಅದರಂತೆ ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

EDUCATION CONCESSIONS IN THE STATE IN VIEW OF IMPLEMENTATION OF FAMILY PLANNING.

† ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಎನ್. ನಂಜೇಗೌಡ :— ಸ್ವಾಮಿ. ೩೦ನೇ ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಸಭೆಯ ಹಾಗೂ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಏನೆಂದರೆ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಒಂದು ಆದರ್ಶವನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. G.O No. ED. ೧೩೩ CS ೬೯, ಈ ಹುಕುಂ ಪ್ರಕಾರ ಛನೇ ಮಗು ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಶಿಕ್ಷಣ ಸೌಲಭ್ಯ ಕೊಡಕೂಡದು ಎಂದು ಹೊರಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಎಜುಕೇಷನ್ ಕನ್ಸಿಷನ್ ಕೇಳುವವರು ಒಡವರು. ಅವರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಕಡಿಮೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಸಾಮಾಜಿಕ ಭಾವನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ರೂಢಿತವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಬೇಕೋ ಅಂತಹ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪಾಪ್ಯುಲೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಅಜ್ಞಾನ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಛನೇ ಮಗು ಆದ ಕೂಡಲೆ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಯಾವ ತರಹ ಎಜುಕೇಷನ್ ಕನ್ಸಿಷನ್ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಆಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಪೆಡ್ಗೋಲ್ ಕ್ಯಾಸ್ಪ್ ಮತ್ತು ಪೆಡ್ಗೋಲ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ನವರೂ ಸೇರಿರುತ್ತಾರೆ ಅವರಿಗೂ ಇದು ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಹಣವಂತರು ಎಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳಾದರೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಹಣ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದವರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅವರಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡರೆ ಆ ಮಕ್ಕಳು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ದಿಕ್ಕರೇಜ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಏನೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳು ಇವೆ ಎಂದು ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಎಂ.ಎಲ್.ಎ. ಅಥವಾ ಎಂ.ಎಲ್.ಸಿ. ಅವರಿಂದ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ಮಾಡಿಸಬೇಕು ನಾವು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಿಷಯ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ನಾವು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಂದ ಆರಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಅವರು ಯಾವುದಾದರೂ ನಮ್ಮಿಂದ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ನಾವು ಕೊಡಲೇ ಬೇಕು. ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲೇ ಬೇಕು. ಈ ವಿಚಾರ ತಮಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಸಂದರ್ಭ ಹೀಗಿರುವಾಗ ಕೆಲವರು ೬ ಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದರೂ ೩ ಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಏನೋ ೩ ಮಕ್ಕಳು ಇರಬಹುದೆಂದು ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇದು ಕೋಟಿಗ ಹೋದರೆ ಆಗ ಈ ವಿಷಯ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಹುಕುಂ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸಲಹೆ ಏನೆಂದರೆ ಮಕ್ಕಳು ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದವರಿಗೆ ಬಹುಮಾನ ಕೊಟ್ಟು ಕನ್ಸಿಷನ್ ಕೊಡಿ. ಅದೂ ಯಾವ ರೀತಿ ಏನೆಂದರೆ ಮಕ್ಕಳು ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವವರಿಗೆ ಒಂದು ಅಂಬಾಸಿಡರ್ ಕಾರ್ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡಿ. ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಗು ಇರುವವರಿಗೆ ಒಂದು ಮೋಟಾರ್ ಸೈಕಲ್ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡಿ, ಎರಡು ಮಕ್ಕಳು ಇರುವವರಿಗೆ ಒಂದು ಸೈಕಲ್ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡಿ. ಹೀಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟು ಮಕ್ಕಳು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಮಕ್ಕಳು ಜಾಸ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ಪನಿಷ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಈಗ ನೀವು ಮಾಡಿರುವುದು ನೋಡಿದರೆ ಇದರಿಂದ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಅನಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. This amounts to an antisocial order. ಹಿಂದೆ ಇದನ್ನು ಒಂದು ಸಾರಿ ತಡೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದಿರಿ. ಈಗಲೂ ಇದನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿಯುವುದು ಯೋಗ್ಯ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಫ್ಯಾಮಿಲಿಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ನಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾದರೆ